

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

846012450

(Valand, Valborg)

En taaresprængt Vise

om

Valborg Valands sørgelige Drammens-Færd.

Mel. Hr. Zinklar drog over salten Hav.

Blandt alle Goder, som Stortthinget gav,
Var ogsaa Kvakfsalver-Loven,
Og det bestyrker jo Sandheden af:
„Velsignelser kommer fra Oven“.

De Stortthings-Bønder fra Listerland,
Fra Balders og Tjelemarken,
Med Laurbar-Krandse sig pryde kan;
Thi de har slaa't Lægen af Marken.

Ei „Englands Historie“ vise os kan
En Mand med slige Bedrifter,
Med sliq forbausende Bonde-Forstand,
Som Kvakfsalver-Næringens Stifter!

Uf medicinske Talenter vi har
Utvivlsomt de allerførste —
Dog, klædt i Skjorter, med Nette inta'r
Mor Valand sin Plads som den Første.

Da denne ædle Kvakfsalverkes Ny
Dmsider var naaet til Drammen,
Der Hjops-Poster kom fra den hele By —
Tænk, Krøblinger var Allesammen.

Mor Valand takked' i Stilhed sin Gud;
Men hvorfor — ja, det ved nok Panden;
— Studerte alvorlig sin Kaffe-Grud
Og slog sg med Haanden for Panden.

Saa pakked' hun propfuld sin Høker-Butil
Med Universal-Mediciner,
Med underligt „Bærktøi“ — og hurtig hun gif
afsted, medens sølsomt hun griner.

V box 23:689.

I Drammens Gader og Stræder hun fandt
En Hærskare af Patienter;
Hun læste og maalte, hun skar og forbandt,
Og Nos for sin Dygtighed henter.

En Masse af Halte og Skjæve der kom,
Spedalske og Raadne og Blinde —
En prægtig Samling af Bærbrudne, som
Man kun hos Mor Valand kan finde;

Af Ligtorne, Bylder, Geværter hun fik
En Skjæppe fuld — og lidt mere,
Der blev præparer't, efter gammel Skik —
Mor Valand maa ogsaa studere!

Nok er det, hun tjente en god Slump Mynt,
Og stolt hun med Ho'det kneiser —
Hun var som en Thing-Bonde vel forsyn't
Naar hjem han fra Stortinget reiser.

Men hvem kan vel fra sin Skjæbne fly —
Fær naar man er i Drammen?
Mor Valands Praxis i denne By
Blev hende til liden Gammen.

Derhjemme, hos Jaabæk paa Visterland,
Det koster ei stort at leve —
For otte Skilling om Dagen man kan
Nævere sig der som en Greve.

Men Drammen bruger en anden Tabel
For saakaldte „Standspersoner“;
Og Bærten paa Mor Valands Hotel
Var Perlen blandt Mandspersoner.

Hans Regning var næsten lige saa stor
Som Valborg Valands Ingtægter;
Den stakkels Skjønne hun bandte og svor
Og rent ud Betaling hun nægter.

Hun rased' paa Kvaalsalver-Bis der en Stund,
Til sidst dog hun maatte betale;
Og, med et Sut, der undslap hendes Mund:
„Her var ikke Meget at hale!“

En ny og sørgelig Bise

om Musketereus Drab paa Ladegaardsøen.

Kvindfolk volder mangen Fare,
Det er baade vift og sandt;
Nys i Døden, hør nu bare,
Styrtes de en Musikant.

Døden altid paa os venter
Her i denne Jamme dal;
Selv paa Fredriksborg han henter
Folk fra Witt's Dandsesal.

Lystig der omkring sig svinger
Fro og let en Musketer,
Svævende paa Glædens Binger,
Og med Venner drikker, ler.

I Speratis Kor der har han
Blaast Basun saa kjæft og rat;
Dygtig Musikanter det var han,
— Endnu bedre Musika t.

Mens han paa de Skjønnes Skare
Kaster Blikke som en Orn,
Faldt hans Dine rappe, snare
Paa to vakkre Pigebørn.

Strax han til dem mon spadserer
Mit igjennem Salens Sus;
„Faar jeg Lov til at traktere
Dere med en Flaske Brus?“

„Du, din Soldatslast, din Rakker,“
Lød en grov og mandig Røst,
„Væk fra Jenta du dig pakker,
Ellers faar du Stryk og Bøst“.

Breden strax hans Sind optendte.
"Fanden skjæra dig," han svor,
"Na vil du, din Slarv; men vente,
Til du kommer utafør".

Mørket halvt de Skjonne dølger,
Da de silde vandrer hjem,
Deres Fyrer tro dem følger,
Musikanten efter dem.

Uf en Garstaur da i Natten
Harcellert med et han blir,
Dg han stnpte strax i Bakken,
Aldrig Lyd han fra sig gir.

Først om Morgnen blev han funden
Dg af Marken tagen op
Men hver Livsgnist var forsbunden
Stiv og guften var hans Krop.

Dræbt han var; ei mere kjende
Skal han nu Basunens Skrald
Før tilsidst ved Verdens Ende
Domsbasunen høres skal.

(Eftertryk forbydes).

Tilfjohs hos G. B. Strom, Brindsens Gade No. 25.

[Kra] u. s.